

Uitspraak CBE-EUR

Procedure

Bij ongedateerde brief, ontvangen door het CBE op 12 januari 2012, heeft .....(hierna: appelland) beroep ingesteld bij het CBE (hierna: het college) tegen het besluit van de examencommissie Geneeskunde (hierna: verweerder) van 6 december 2011. Verweerder heeft op 17 februari 2012 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld door het college in zijn openbare zitting van 19 maart 2012. Appelland is ter zitting verschenen, vergezeld door..... Verweerder werd vertegenwoordigd door .....

Beroep

Appelland heeft op 24 augustus 2011 een mondeling tentamen afgelegd voor zijn coschap Interne geneeskunde. Tijdens het mondeling tentamen werden twee onderwerpen (ziektebeelden) besproken, waarvoor appelland per onderwerp een deelcijfer ontving. Over één onderwerp werd zo'n 45 minuten gesproken, met als deelcijfer een 7; over een tweede onderwerp werd zo'n 15 minuten gesproken, met als deelcijfer een 5. De examiner stelde het eindcijfer voor het tentamen vast op een 5. Appelland stelt dat op het beoordelingsformulier staat vermeld bij 'eindcijfer': "Dit cijfer is het gemiddelde van de bovenstaande cijfers per ziektebeeld." Appelland is van mening dat hij op basis van de deelcijfers 5 en 7 en de informatie op het beoordelingsformulier over middeling, recht heeft op een 6 als eindcijfer. Appelland heeft in beroep opgemerkt dat het hem "puur gaat om het juridisch fout middelen van een cijfer 5 en 7 tot een 5". Het deelcijfer 5 vond appelland al dubieus maar die beoordeling is aan de examiner, zo heeft appelland ter zitting aangegeven. De middeling van 5 en 7 tot een 5 is echter in strijd met de regels, zo betoogt appelland. Daags na het tentamen heeft appelland contact opgenomen met de examiner om de in zijn ogen onjuiste middeling te herzien. De examiner bleef bij het eindcijfer 5, waardoor appelland het tentamen moet herkansen. In een brief van 6 oktober 2011 aan verweerder verzoekt appelland verweerder hem het eindcijfer 6 toe te kennen voor zijn tentamen. Op 28 oktober vindt een gesprek plaats tussen verweerder en appelland. Verweerder concludeert dat er sprake is van een onreglementair afgenomen tentamen aangezien de richtlijn voor desbetreffend tentamen aangeeft dat minimaal 3 en maximaal 5 onderwerpen besproken moeten worden op het mondeling tentamen. Tijdens het tentamen van appelland besprak de examiner maar 2 onderwerpen met appelland. Verweerder heeft besloten het tentamen ongeldig te verklaren, waarbij de onvoldoende niet in het dossier van appelland komt. Appelland is van mening dat hij erop moet kunnen vertrouwen dat de examiner de regels correct naleeft door op het tentamen minimaal 3 onderwerpen te bespreken. Ter zitting spreekt appelland van een inbreuk op het vertrouwensbeginsel.

Appelland vindt het onbegrijpelijk dat verweerder noch de discipline coördinator interne geneeskunde bij machte zijn om de examiner te corrigeren door de cijfers correct te middelen en

van een onvoldoende een voldoende te maken. Voorts vindt appellant dat wanneer zijn tentamen ongeldig wordt verklaard, ook de tentamens van andere studenten waarbij in het verleden slechts 2 onderwerpen werden besproken, ongeldig moeten worden verklaard. Appellant beroept zich op het gelijkheidsbeginsel.

Verweer

Verweerder stelt dat appellant de dupe is van een niet volgens de richtlijnen verlopen tentamen. Aan de eis dat minimaal 3 onderwerpen op het tentamen worden besproken is niet voldaan. Er werden slechts 2 onderwerpen besproken. Verweerder heeft het onreglementair afgenomen tentamen daarom ongeldig verklaard. Appellant wordt in de gelegenheid gesteld het tentamen opnieuw af te leggen. Verweerder heeft ter zitting toegezegd appellant te willen tegemoetkomen door het overdoen van het tentamen mogelijk te maken ten tijde van het coschap huisartsgeneeskunde, bij welk coschap min of meer dezelfde (soort) studiestof aan bod komt als bij het onderhavige coschap.

Ter zitting heeft verweerder aangegeven dat de examiner op de vingers is getikt en te verstaan is gegeven dat hij zich voortaan aan de richtlijnen voor de tentaminering dient te houden. Naar verweerder pas nu bekend is geworden heeft de examiner, op 384 afgenomen mondelinge tentamens, in 5 eerdere gevallen ook maar 2 onderwerpen behandeld. In die gevallen was het eindresultaat overigens telkens wel voldoende. Verweerder zegt dat de examiner het boetekleed heeft aangetrokken. Voortaan zal er van de kant van de opleiding ook op worden toegezien dat er minimaal 3 onderwerpen worden besproken. Verweerder heeft haar erkentelijkheid uitgesproken richting appellant dat hij -door middel van deze beroepsprocedure- aan de kaak heeft gesteld dat bij het mondeling tentamen interne geneeskunde -door de examiner- niet altijd volgens de tentamenrichtlijn is gehandeld.

Voor verweerder is de vraag of het mondeling tentamen van appellant voldoende was of niet. In een email van 27 oktober 2011 aan verweerder geeft de disciplinecoördinator interne geneeskunde, die door verweerder op de hoogte was gesteld, aan met de examiner te hebben gesproken. De examiner heeft gezegd dat het tentamen van appellant overall onvoldoende was. Appellant had volgens zeggen van de examiner relatief veel tijd nodig voor het eerste onderwerp waardoor weinig tijd overbleef voor andere onderwerpen. Ter zitting heeft verweerder verklaard ook zelf met de examiner te hebben gesproken, waarop de examiner wederom aangaf dat het tentamen naar zijn oordeel overall onvoldoende was. Verweerder stelt dat het aan de examiner is om het cijfer voor een tentamen vast te stellen. Verweerder is niet bevoegd een onvoldoende cijfer aan te passen naar een voldoende. Ter zitting heeft verweerder verklaard de examiner 'te hebben verleid' om van de 5 een 6 te maken. Dat wilde de examiner per se niet, omdat hij naar zeggen van verweerder ervan overtuigd was dat het eindresultaat onvoldoende was. Ter zitting wijst verweerder in dit kader op haar maatschappelijke verantwoordelijkheid met het oog op de veiligheid van (toekomstige) patienten om artsen af te leveren die voldoen aan alle gestelde normen en criteria.

Overwegingen van het college

Verweerder heeft niet weersproken betoogd dat volgens de richtlijnen voor het mondeling tentamen interne geneeskunde er minimaal 3 en maximaal 5 onderwerpen op het tentamen besproken moeten worden. Partijen verschillen niet van mening dat het tentamen niet overeenkomstig de regels is verlopen. Er werden tegen de regels in op het tentamen slechts 2 onderwerpen besproken. Naar het oordeel van het college heeft verweerder het desbetreffende tentamen op goede gronden en terecht ongeldig verklaard.

Het college volgt het beroep van appellant op het vertrouwensbeginsel niet. Appellant wist, althans het had hem duidelijk behoren te zijn dat op het tentamen minimaal 3 onderwerpen besproken moesten worden. Het college is positief over de toezegging van verweerder ter zitting om appellant tegemoet te willen komen voor wat betreft het moment waarop het tentamen opnieuw kan worden afgelegd.

Het door appellant gedane beroep op het gelijkheidsbeginsel, om in geval van ongeldigverklaring van zijn tentamen ook tentamens van andere studenten die destijds in een gelijke situatie verkeerden ongeldig te verklaren, kan niet slagen. In die eerdere gevallen was verweerder er niet van op de hoogte dat die tentamens in strijd met de regels waren afgenomen, zodat er geen sprake is van gelijke gevallen. Bovendien zou er strijd met de rechtszekerheid ontstaan wanneer desbetreffende tentamenresultaten thans alsnog ongeldig zouden worden verklaard.

Voor wat betreft de bepaling van het eindcijfer overeenkomstig het gehanteerde beoordelingsformulier voor het tentamen interne geneeskunde merkt het college ten overvloede nog het volgende op. Het college stelt voorop dat de examencommissie niet bevoegd is met betrekking tot het vaststellen van de uitslag van een tentamen of het beoordelen van een tentamen. Die bevoegdheid komt ingevolge de WHW uitsluitend toe aan de door de examencommissie aangewezen examinator. Het college merkt op dat het beoordelingsformulier helder aangeeft hoe het eindcijfer wordt berekend. Op het beoordelingsformulier staat aangegeven dat het eindcijfer het gemiddelde is van 'bovenstaande deeltijfers'. Dat naast de toegekende deeltijfers nog een 'overall' criterium van toepassing is bij de beoordeling heeft het college niet kunnen opmaken uit bedoeld formulier, noch zijn anderszins stukken overgelegd die deze opvatting zouden kunnen dragen. Daar komt bij dat te allen tijde een beoordeling deugdelijk gemotiveerd en transparant dient te zijn.

Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.